

Chương 125: Vả mặt tối quá nhanh

“Khụ khụ khụ.....”

Hạ Vi Bảo đang uống nước, khiếp sợ.

“Anh trai của tôi rất tuần tú, hơn nữa rất có tiền, cô nhất định sẽ thích anh ấy.”

“Không cần, không cần, trước mắt tôi không muốn kết giao bạn trai.” Hiện tại cô chính là phụ nữ có chồng a, bị Lục Hoa Lương biết được, phỏng chừng sẽ xé cô.

“Anh trai của tôi thật sự rất tốt, hơn nữa đặc biệt ngây thơ, năm nay 27 tuổi, một người bạn gái cũng chưa quen qua.”

Sau đó thần bí hề hề tiến đến bên người Hạ Vi Bảo, “Nụ hôn đầu tiên của anh ấy đều còn nguyên nha.”

Hạ Vi Bảo xấu hổ cười cười, “Thật sự không cần.”

Cô đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, Lục Hoa Lương năm nay cũng là 27 tuổi, không biết nụ hôn đầu tiên còn hay không.

Theo sau run lập cập, kỳ quái, tại sao cô nghĩ đến anh ta. Nụ hôn đầu tiên của anh ta có còn hay không, liên quan gì đến cô.

“Bảo Bảo, cô thật sự không suy xét một chút sao, anh trai của tôi thật sự rất tốt, tuyệt đối xứng đôi với cô.”

Lục Hoa San cho rằng Hạ Vi Bảo không tin anh trai của cô đẹp

traí, vì thế lấy di động ra lật tìm ảnh chụp. Nhưng mà, ảnh chụp còn không có nhảy ra, liền nhìn đến Lý Dịch đã đi tới bên này. Lục Hoa San nháy mắt lạnh mặt.

Chuyện ngày đó, Lý Dịch cũng không biết cô đã thấy được, cho nên vẫn bày ra một bộ dáng thâm tình chân thành.

“San San, hai ngày này vì sao em không để ý tới anh?”

Trước kia mỗi ngày Hoa San đều dính anh ta, hai ngày này đột nhiên lãnh đạm, làm cho anh ta có chút lo lắng. Hiện tại đã xác định gia cảnh của Hoa San không đơn giản, anh ra tuyệt đối sẽ không bỏ qua nữ nhà giàu này!

Vẻ mặt Lục Hoa San nháy mắt lạnh lùng, khóe miệng cười có chút trào phúng.

“Lý Dịch, chúng ta chia tay đi.”

“Chia tay?” Lý Dịch toàn thay đổi sắc mặt, “Vì cái gì! Có phải anh làm không tốt chỗ nào hay không, San San em nói cho anh, anh sửa.”

Sắc mặt Lục Hoa San châm chọc càng đậm, không phải anh làm không tốt, mà anh làm quá tốt! Tốt đến che hai mắt cô!

Lý Dịch hoàn toàn luống cuống, hiện tại anh ta đem tất cả lợi thế đều đặt ở trên người Hoa San, cứ như vậy kết thúc làm sao cam lòng!

Tại sao lại như vậy, cô gái ngu xuẩn này rõ ràng bị anh ta nắm chặt, tại sao đột nhiên đưa ra chia tay. Chẳng lẽ chuyện anh ta cùng Nguyễn Giai Giai bị người biết?

Hắn là không phải, nếu thật sự bị đưa ra ánh sáng, lấy tính cách của Hoa San, khẳng định đã cùng Nguyễn Giai Giai đánh nhau rồi. Đến tột cùng là sai nơi nào?

Lý Dịch nghĩ trăm lần cũng nghĩ không ra, hơn nữa, Hoa San giống như nơi nào không bình thường..... Tựa hồ gầy một chút, cũng xinh đẹp một chút.

“San San, em muốn chia tay, dù sao cũng phải cho anh lý do.”

Lục Hoa San đang muốn nói bởi vì anh ta quá đê tiện, quá ghê tởm, cô không có hứng thú với vệt. Nhưng vào lúc này bị Hạ Vi Bảo thọc sau lưng một chút.

Quay đầu, dùng ánh mắt tìm hỏi làm gì.

Hạ Vi Bảo nháy mắt ra dấu với cô.

Lục Hoa San khó hiểu nhìn về phía cách đó không xa, chỉ thấy Nguyễn Giai Giai đang oán hận trừng về phía bên này, dậm chân.

Thì ra là đang ghen. Cô đột nhiên, không muốn chia tay.

Vì thế nở một nụ cười, hơn nữa là cái loại nụ cười vô cùng khoa trương, làm thịt mỡ trên mặt đều dồn thành một đống, ghê tởm chết tên đàn ông cặn bã anh!

“Anh Dịch, em nói đùa, anh tốt như vậy, em làm sao nỡ chia tay chứ.”

Lão nương đùa chết mi!

Lý Dịch có chút sững sờ, nói đùa? Anh gắt gao nhìn chăm chăm Lục Hoa San, muốn từ trên mặt cô tìm ra dấu vết. Chỉ là, khuôn mặt này thật mẹ nó xấu xí!

Con béo chết tiệt, nhìn thấy anh ta đều muốn nôn ra.

“Anh Dịch, anh cảm thấy em đẹp không.”

“Đẹp.”

Lý Dịch nhin xuống dạ dày dồi sông lấp biển, giả bộ bộ dáng sững nịch, “San San đẹp nhất.”

“Vậy anh cảm thấy em đẹp hay là Giai Giai đẹp?”